

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **B. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2019, č. j. OAM-597/ZA-ZA11-P17-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2019, č. j. 4 Az 12/2019 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 2. 2019, č. j. OAM-597/ZA-ZA11-917-2018, žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalovaného žalobu, v níž namítal procesní pochybení žalovaného v průběhu správního řízení a vytкнуł žalovanému, že použil neaktuální informace. Současně žalobce požádal soud o ustanovení právního zástupce z řad advokátů, neboť špatně mluví česky, nezná české zákony a pomoc advokáta potřebuje k doplnění žaloby.

[3] Městský soud v záhlaví uvedeným usnesením zamítl návrh žalobce na ustanovení právního zástupce, neboť žalobce na výzvu soudu nedoložil, že nemá dostatečné prostředky, tudíž u něj nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

[4] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 30. 5. 2019 u zdejšího soudu blanketní kasační stížnost, v níž navrhl jeho zrušení. Zároveň požádal o ustanovení advokáta.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 6. 2019, č. j. 4 As 197/2019 – 16, návrh žalobce na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zamítl, jelikož stěžovatel přes řádné poučení ve stanovené lhůtě nedoložil, že nemá dostatečné prostředky, a vyzval žalobce, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto u usnesení doplnil kasační stížnost

tak, že uvede, z jakých konkrétních důvodů napadá usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2019, č. j. 4 Azs 12/2019 – 30.

[6] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno dne 9. 7. 2019, kdy si stěžovatel zásilku obsahující uvedené usnesení osobně vyzvedl na poště. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 10. 7. 2019 a uplynula v pátek dne 9. 8. 2019. Stěžovatel však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[8] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[9] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či usnesení krajského soudu. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se krajský soud podle stěžovatele dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Sám stěžovatel ostatně v kasační stížnosti uvádí, že potřebuje pomoc advokáta, aby mohl kasační stížnost doplnit, avšak v zákonné lhůtě tak neučinil ani přes výzvu soudu. Takto formulovanou kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu